

Το καρέ του...
χάρου

Θεατρική Κωμωδία

Μαρία Ν Κίτρα

Π ρ ό σ ω π α

Του έργου

- **Τούλα Δούκα:** Ετών 60. Χήρα. Μάνα Στέφανου.
- **Στέφανος Δούκας:** Ετών 30. Μοναχοπαίδι. Γιος Τούλας
- **Ζωή Παπαδοπούλου:** Ετών 25. Χορεύτρια
- **Χάρη Τραμπ :** Ετών 80. Εισοδηματίας.
- **Τζορτζ Τραμπ :** Ετών 40. Γιος του Χάρη Τραμπ
- **Πόπη :** Ετών 27. Αποκλειστική νοσοκόμα

Ρόλοι 4

Τούλα

Στέφανος

Ζωή + Πόπη

Χάρης + Τζορτζ

Μέρος και περιβάλλον

- **Ρόδος**
- Στο **σαλόνι** του σπιτιού της κυρίας Τούλας

Σκηνή 1η

1.εισαγωγή Στέφανου

Μπαίνει ο Στέφανος κρατώντας ένα σημειωματάριο κι ένα στυλό. Σβήνει, γράφει, απαγγέλει ...

Στέφανος

Τα κύματα ορμούν ορμητικά στον όρμο
γλείφοντας με μανία το σκληρό το βράχο
που ορθώνεται πελώριος
μπρος στην παρθένα ακτή...

Μπαίνει η μάνα του... κρατά ένα μπολ με φρούτα...

Μάνα

Ακτινίδιο τρως; Εμένα με κόβει στ' άντερο!

Ο Στέφανος δεν της δίνει σημασία. Συνεχίζει να γράφει – σβήνει – απαγγέλει...

Στέφανος

Που ορθώνεται πελώριος
μπρος στην παρθένα ακτή
σα να της λέει ...

Μάνα

Είμαι μεγάλο βλήμα;;;

Στέφανος

Μητέρα! Σιλάνς σιλ βου πλε! Πρέπει απόψε να τελειώσω το τελευταίο μου ποίημα για τη νέα μου ανθολογία «Της Ρόδου τα βρεγμένα κύματα»!

Μάνα

Να τ' απλώσουμε να στεγνώσουν! Στέφανε! Άσε τα μουσκεμένα νερά και κοίτα να βρεις καμιά νύφη να παντρευτείς, προτού πεθάνω!

Στέφανος

Πρώτον! Η ποιητική μου συλλογή λέγεται «τα βρεγμένα κύματα» και όχι τα μουσκεμένα νερά!

Μάνα

Μιλάμε για μεγάλη διαφορά!

Στέφανος

Δεύτερον! Είναι η συνέχεια της προηγούμενης ποιητικής μου συλλογής, αν θυμάσαι, με τίτλο «Να καούν τα κάρβουνα»!

Μάνα

Και κήκαν;

Στέφανος

Ποια;

Μάνα

Τα κάρβουνα, λέω, κήκαν; Γιατί δε θυμάμαι. Η μνήμη μου είναι αδύνατη!

Στέφανος

Μόνο η μνήμη σου είναι αδύνατη!

Μάνα

Της μάνας σου ο γιος!

Στέφανος

Που σε λατρεύει! Μα άφησέ με να σου απαγγείλω ένα κομμάτι!

Μάνα

Πρώτα φέρε μου ένα υπογλώσσιο!

Στέφανος

Γιατί;

Μάνα

Για να προλάβω το εγκεφαλικό που θα μ' έβρει!

Στέφανος

Υπερβολές! `Ακου, άκου!

«Η καύτρα απ το κάρβουνο έκαιγε καυτή καθώς κυλούσε ...»

Μάνα

Στο άσπρο μου χαλί!

Ο Στέφανος νευριάζει!

Στέφανος

Έλα ρε μάνα! Δεν είσαι για ποίηση!

Μάνα

Ναι, γιατί είσαι εσύ! Είμαι όμως για πίεση! Κι αυτή τη στιγμή έχω 20!!!

Κάτσε κάτω! ... Κάτσε κάτω είπα! Φέρ' τα εδώ αυτά!

Του παίρνει τα χαρτιά απ' το χέρι

Στέφανος

Μη μητέρα, αυτά τα χαρτιά εδώ είναι πολύτιμα!

Μάνα

Για την ανακύκλωση! Λοιπόν, άκουσέ με προσεκτικά. Μέχρι το τέλος του μήνα πρέπει να σου βρούμε νύφη!

«Καρέ του ... χάρου» - Μαρία Κίτρα

Στέφανος

Γιατί μέχρι το τέλος του μήνα;

Μάνα

Γιατί μετά θέλω να πάω διακοπές στο Καστελόριζο!

Στέφανος

Γιατί στο Καστελόριζο;

Μάνα

Για να φάω σπανακόρυζο!!!

Στέφανος

Αααα...

Μάνα

Αξινος! Χριστέ μου, τι ντρομπούνι! Γιατί εκεί θα με περιμένει ο

Στέφανος

Ο καρδιολόγος σου;

Μάνα

Όχι! Ο ...

Στέφανος

Ο ουρολόγος σου;

Μάνα

Όχι!!! Ο ...

Στέφανος

Ο ρευματολόγος σου;;;

Μάνα

Ε να σε χέσω! Το αίσθημα!

Στέφανος

Ο Χριστός και η Παναγία, βρε μάνα! Ποιο αίσθημα;

Μάνα

Αυτός που γνώρισα στο facebook! Ένα παλικάρι, ψηλό, μελαχρινό με ένα μαύρο φουτεράκι με κουκουλίτσα κι ένα κοντάρι στο χέρι του!

Στέφανος

Αυτός είναι ο χάρος ρε μάνα!

Μάνα

Βρε αί στα τσακίδια από δω, εφταμηνίτικο! Λοιπόν! Είπα! Μέχρι το τέλος του μήνα, πρέπει να βρεις κοπέλα να παντρευτείς. Άντε, γιατί έχω βγάλει και εισιτήρια...

Στέφανος

Για το πρώτο νεκροταφείο;;; Το τέλος του κόσμου να έρθει, εγώ δεν παντρεύομαι! Εμένα η ερωμένη μου ήταν, είναι και θα είναι για πάντα η ποίηση!

Μάνα

Και ποιος, βρε βλογοκομμένη θα σου πλένει τα σώβρακα όταν πεθάνω;
Η ποίηση;;;

Στέφανος

Όχι, μητέρα, δε θέλω να παντρευτώ! Τελεία και παύλα!

Χτυπάει η πόρτα

Μάνα

Μας τα 'παν κι άλλοι!

Στέφανος

Τι λες, βρε μάνα; Δεν έχουμε Χριστούγεννα!

Μάνα

Κρίμα, γιατί ήμουν έτοιμη να σε στολίσω με καντήλια!

Χτυπάει ξανά η πόρτα

Μάνα

Μπα που να λυσοάξεις! Ποιος είναι;

Ζωή

Εεεεε καλημέρα. Ήρθα για την αγγελία...

Στέφανος

Ποια αγγελία; Μάνα, δεν πιστεύω να έκανες καμιά βλακεία και να έβαλες αγγελία γάμου!

Μάνα

Καλά, μην τρέμεις, γιατί θα σου φύγουν τα τισιάκια!

Ζωή

Για τη σοφίτα που έχετε από πάνω...

Μάνα

Μμμμμ... να μια υποψήφια που θα ταίριαζε από πάνω σου!

Στέφανος

Τι είπες μητέρα;

Μάνα

Τίποτα, τίποτα. Λέω, πήγαινε να ανοίξεις!

Στέφανος

Δεν μπορώ! Αυτή τη στιγμή μου κατεβαίνει μια ιδέα!

Μάνα

Άμα σου κατεβάσω καμία στο σβέρκο, θα σου πω εγώ!

Χτυπάει ξανά η πόρτα...

Μάνα

Κάτσε μωρή κι έχω και πτώση μήτρας! Περίμενε!

Σκηνή 2^η

Η μάνα πάει να ανοίξει και ο Στέφανος επαναλαμβάνει τους νέους του στίχους...

Στέφανος

Τα κύματα ορμούν ορμητικά στον όρμο
γλείφοντας με μανία το σκληρό το βράχο
που ορθώνεται πελώριος
μπρος στην παρθένα ακτή...
σα να της λέει ...

*Μπαίνει η Ζωίτσα. Ο Στέφανος την κοιτάζει ... και την ερωτεύεται αμέσως!
Η μάνα ακολουθεί από πίσω...*

Στέφανος

Άσε με να κατακτήσω κάθε κόκκο της απαλής σου αμμουδιάς μέχρι να'
ρθεί ...

Μάνα

Το ασθενοφόρο να με πάρει!

Στέφανος

το σούρουπο να σε σκεπάσει!

Μάνα

Ναι και αυτό! Πώς σε λένε, κοπέλα μου;

Ζωή

Ζωή!

Στέφανος

Λάσκαρη;

Μάνα

Του λάσκαρε κι άλλη βίδα!

Ζωή

Παπαδοπούλου!

Στέφανος

Σαν τα μπισκότα... Τώρα εξηγείται γιατί είστε τόσο γλυκιά!

Μάνα

Φέρτε μου ένα σκοινί να κρεμαστώ! Ζωίτσα, να σου συστήσω. Από δω ο γιος μου, ο ...

Στέφανος

Στέφανος Δούκας! Ποιητής...

Ζωή

Ζωή Παπαδοπούλου. Χορεύτρια!

Μάνα

Πάρ' τον έναν χτύπα τον άλλον!

Στέφανος

Ωωω... χορεύτρια... Και πού χορεύετε;

Μάνα

Στο τσίρκο Μεντράνο!

Ζωή

Είμαι μέλος ενός χορευτικού συλλόγου και ήρθαμε στο νησί σας για το φεστιβάλ! Όμως στο παρελθόν έχω χορέψει και στη λίμνη των κύκνων...

Στέφανος

Ωωωω... αλήθεια; Και τι κάνατε;

Μάνα

Τη λίμνη!

Στέφανος

Λίμνη έγιναν τα μάτια μου, αντικρίζοντας τούτη εδώ την οπ...[φτερνίζεται]
... τασία...

Ζωή

Καλέ, δε με λένε Τασία. Ζωή με βάφτισαν!

Μάνα

Θα αυτοκτονούσα, αλλά παίζω και σ άλλη σκηνή!

Στέφανος

Όχι, όχι, αυτά είναι λόγια από κάτι νέους σίχους που γράφω, υπό το ηλιοβασιλεμα της Ρόδου...

Μάνα

Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!

Ζωή

Ωωω ,κύριε Δούκα, ετοιμάζετε νέα ποιητική συλλογή; Η προηγούμενη σχεδόν μ' έκαψε...

Μάνα

Ναι, μαρή, ήταν τα κάρβουνα τέτοια!

Στέφανος

Ωωω. Το λέτε αλήθεια;

Ζωή

Ναι, βρε! Εγώ διαβάζω πολλή ποίηση! Ακόμη θυμάμαι τους στίχους σας
... Το κάρβουνο κύλησε αργά πάνω στον ανήφορο...

Μάνα

Πώς σκατά κυλάει το κάρβουνο στον ανήφορο;;;;

Ζωή

... μα το πείσμα του ήταν τέτοιο ...

Μάνα

Του κάρβουνου; Θα μας λωλάνεις, μωρή ακλάδω;;;;

Ζωή

Που στο διάβα του έβαζε φωτιά σε κάθε εμπόδιο...

Μάνα

Αααα, τώρα εξηγούνται όλα!

Στέφανος

Σας άρεσε;

Ζωή

Το λάτρεψα!

Μάνα

Στη μάνα σου το' πες; Θεε, πουλάκι μου, να σας φέρω ένα παγωμένο τσάι να πιείτε και να γνωριστείτε με το υιοθετημένο από δω;

Στέφανος

Μητέρα!

Ζωή

Καλέ, υιοθετημένος είστε;

Μάνα

Όχι, αλλά δε μοιάζει με παιδί του Καβάφη; Λοιπόν, να σας φέρω τσάι;

Ζωή

Πολύ θα το θελα, αλλά δεν προλαβαίνω...

Μάνα

Α, ωραία, γιατί δεν είχαμε τσάι!

Ζωή

... έχω πρόβα με το συγκρότημα ...

Στέφανος

Ποιο συγκρότημα;

Μάνα

Τους Rolling Stones!

Ζωή

Το χορευτικό, καλέ! Την Κυριακή θα χορέψουμε στην πλατεία σας! Απλά θα ήθελα να μου πείτε, αν μπορώ να μείνω για κάποιο διάστημα στη σοφίτα σας, γιατί σκέφτομαι μετά το φεστιβάλ, να κάνω λίγες μέρες διακοπές στο νησί σας!

Στέφανος

Ναι, ναι, να μείνετε όσες μέρες θέλετε! Ίσως βρούμε και μια ευκαιρία να σας απαγγείλω στίχους από τη νέα μου συλλογή να μου πείτε και τη γνώμη σας...

Μάνα

Να φωνάξουμε κι έναν ψυχίατρο, να μας πει κι εκείνος τη δική του;

Η μάνα παίρνει το κινητό από τη Ζωή...

Μάνα

Ναι, ψυχίατρος εκεί;... Αααα, αυτοκτόνησε. Λογικό...

Ζωή

Καλέ, σούπερ ιδέα. Θα το ήθελα πολύ!!!

Μάνα

Θα φωνάξω εξορκιστή. Δεν εξηγείται... Ναι; Εξορκιστής εκεί;... Αααα, έχει μπει ο δαίμονας μέσα του...

Ζωή

Λοιπόν, να δούμε λίγο το δωμάτιο; Θέλω και κάτι τηλέφωνα να κάνω...

Μάνα *[της επιστρέφει το κινητό]*

Ναι, Κάρτα να βάλεις! Λοιπόν. Πάρε το κλειδί, πήγαινε πάνω να το δεις με την ησυχία σου και κατέβα μετά να μας πεις αν σου άρεσε.

Ζωή

Αχ καλέ, σας ευχαριστώ πολύ! Σίγουρα θα μου αρέσει!

Μάνα

Α ωραία, γιατί μένει κι ένας αρουραίος πάνω! Λοιπόν, μη σε κρατάμε.

Ζωή

Ναι, ναι. Μου επιτρέπετε, ε; Χάρηκα πολύ ... Θα τα ξαναπούμε...

Στέφανος

Γοητευμένος... Καλή συνέχεια ... Ζωίτσα... γλυκιά σαν τουλουμπίτσα!!!

Μάνα

Ζωή σ' εμάς!!! Άντε, κορίτσι μου, έλα να σου δείξω από πού θα μπεις.
Και να κοινωνάς ε; Να φύγει ο δαίμονας από μέσα σου...

Η μάνα φεύγει με τη Ζωή. Ο Στέφανος την κοιτάζει σαν χάνος με ανοικτό το στόμα... Μετά από λίγο επιστρέφει η μάνα. Βλέπει το γιο της κόκαλο...

Μάνα

Παιδί μου, τι έπαθες; Εγκεφαλικό σου 'ρθε;

Στέφανος

Μητέρα... τη θέλω... τη χρειάζομαι... την ερωτεύτηκα... την αγαπώ... δεν είμαι καλά... είμαι άρρωστος...

Μάνα

Μήπως έχεις δυσκοιλιότητα; Να σου φέρω λίγο λαδάκι για τον πρωκτούλη;

Στέφανος

Μητέρα, έχω έμπνευση. Πρέπει να γράψω για εκείνη... Θα είναι η τρίτη μου ποιητική συλλογή με τίτλο ... «Ζωή ... σ' εμάς!»...

Μάνα

Θα τριτώσει το κακό! Ναι, και με κάθε βιβλίο να μοιράζεις και κόλλυβα!

Ακούγεται ουρλιαχτό της Ζωής από πάνω...

Στέφανος

Η Ζωίτσα! Τι να έπαθε;

Μάνα

Μάλλον γνωρίστηκε με τον αρουραίο!

Ο Στέφανος σαστίζει...

Στέφανος

Πάω να τη σώσω!!! Η Ζωίτσα κινδυνεύει!

Μάνα

Αλεξίσφαιρο να βάλεις!

Ο Στέφανος τρέχει και σκοντάφτει... Η μάνα σχολιάζει ...

Μάνα

Σκόνταψε ο μαλάκας!!!

Σκηνή 3^η

2. Τηλέφωνο

Χτυπάει το τηλέφωνο. Το σηκώνει η μάνα... Ακούγεται από μέσα ο Χάρης,

Μάνα

Λέγετε...

Χάρης

Τουλάκι; Ο Χαρίλαος είμαι!

Μάνα

Ποιος Χαρίλαος;

Χάρης

Ο Χαρίλαος Τρικούπης!

Μάνα

Ήμασταν συμμαθητές;

Χάρης

Καλέ, Τουλάκι, ο Χάρης, από το facebook είμαι!

Μάνα

Έλα, βρε Χάρη, εσύ είσαι; Βρε δε σου είπα να μη με παίρνεις τηλέφωνο στο σπίτι;

Χάρης

Εεε, δεν άντεξα, ήθελα να σε ακούσω λίγο!

Μάνα

Ναι, γιατί άμα με δεις από κοντά, μπορεί και να φύγεις για το survivor...

Χάρης

Τι είπες, μανίτσα μου;

Μάνα

Εεε, τίποτα, τίποτα, λέω, μήπως να πάμε κάνα ταξιδάκι στον Άγιο Δομίνικο, μεγάλη η χάρη του!

Χάρης

Α, πα, πα, πα! Φοβάμαι τα αεροπλάνα! Πότε θα 'ρθεις στο Καστελόριζο;

Μάνα

Κάτσε, βρε πουλάκι μου, να το συζητήσω λίγο με ... τους γονείς μου! Ο μπαμπάς μου είναι πολύ αυστηρός!

Χάρης

Πού είναι ο μπαμπάς σου;

Μάνα

Ε, δε θα ναι στο 1^ο νεκροταφείο τα τελευταία 10 χρόνια ας πούμε; Έλα, Χάρη, πρέπει να σε κλείσω. Έχω να πάω γυμναστήριο να κάνω γιόγκα και cross fit!

Χάρης

Πω πω πω, το Τουλάκι μου, θα είναι σκληρό σαν πέτρα!

Μάνα

Ναι, έχω μία στα νεφρά!

Χάρης

Πες μου λίγο τι φοράς, να φτιαχτώ!

Μάνα

Εεεε; Ε δε θα φοράω ...ένα άσπρο κολάν, ένα στενό διαφανές μπουστάκι να φαίνεται και το six pack μου και μια κορδέλα στα κατάμαυρα μαλλιά μου;;;

Χάρης

Αλήθεια μου λες, μαναράκι μου;

Μάνα

Να, μα την Παναγία!

Μπαίνει φουριόζος κι ενθουσιασμένος ο Στέφανος... Είναι αναμαλλιασμένος και τα ρούχα του τσαλακωμένα κι ανάκατα...

Στέφανος

Μαμά, μαμά!

Μάνα

Ωχ... Χάρη σε κλείνω. Ήρθε ο γιος μου!... Έλα, θα σε πάρω εγώ μετά!

Στέφανος

Μαμά, μαμά! Το 'κανα!

Μάνα

Μπράβο αγόρι μου. Με τις υγείες σου! Τράβηξες και το καζανάκι;

Στέφανος

Τι λες ρε μάνα;;; ΤΟ' ΚΑΝΑ ΣΟΥ ΛΕΩ!!!

Ο Στέφανος κάνει γκριμάτσες με υπονοούμενα, μπας και καταλάβει η μάνα του. Εκείνη τον βλέπει, στην αρχή σταυροκοπιέται, αλλά μετά μπαίνει στο νόημα...

Μάνα

Ε θα λωλαθώ! ... Μη μου πεις! ... Το' κανες; ... Όντως;;;

Στέφανος

Ε τι σου λέω τόση ώρα! Κοίτα. Στην αρχή φοβόμουν πολύ. Αλλά δεν ήθελα να το δείξω! Έπρεπε να φανώ άντρας! Έβλεπα και τη Ζωίτσα να τρέμει και να μου λέει «*Στέφανε βγάλε αυτό το τέρας έξω*» και δεν άντεξα κι εγώ!

Η μάνα παθαίνει σοκ με αυτά που ακούει και ξεροκαταπίνει...

Μάνα *[ψάχνει την πίπα της]*

Κάτσε, βρε πουλάκι μου, κι είμαι κι υπερτασικά! Πού είναι η πίπα μου; ... Α να' τη! Και δε μου λες... το έβγαλες έξω;;;

Στέφανος

Καλά, όχι και με τη μία, μη φανταστείς!

Μάνα

Α, να μη φανταστώ!

Στέφανος

Εκεί που κα σκύψει στα τέσσερα...

Μάνα

Α, είχε σκύψει στα τέσσερα!

Στέφανος

Κι έβγαλα το πουκάμισό μου γιατί είχα γίνει μούσκεμα...

Μάνα

Α, είχε γίνει ΚΑΙ μούσκεμα!

Στέφανος

Πάω να γραπώσω το τέρας με τα δυο μου χέρια...

Μάνα

Φέρτε μου το πιεσόμετρο!

Στέφανος

Και τότε εκείνο πετάγεται τεράστιο ομπρός μου!

Μάνα

Καλύτερα φέρτε μου ένα υπογλώσσιο!!!

Η μάνα δεν αισθάνεται καλά... ο Στέφανος γελάει σαν χαζός κι εκείνη την ώρα μπαίνει μέσα η Ζωίτσα, αναμαλλιασμένη. Τη βλέπει ο Στέφανος και πετάγεται όρθιος να την πλησιάσει...

Στέφανος

Ζωίτσα! Τώρα έλεγα στη μαμά τι έγινε πάνω!!!

Ζωή

Αχ καλέ, χαμός έγινε! Μέχρι πού της είπες; Θέλω να της περιγράψω εγώ τα υπόλοιπα!!!

Στέφανος

Ναι, ναι!!!

Μάνα

Όχι, όχι!!!

Η Ζωίτσα κάθεται ζοηρή και χαρούμενη δίπλα στην κυρία Τούλα

Ζωίτσα

Πού είχες μείνει, Στεφανάκο μου;

Μάνα

Α, ΚΑΙ Στεφανάκο ΜΟΥ!

Στέφανος

Εκεί, εκεί, που πετάχτηκε το τέρας μπροστά μας!

Μάνα

Έχω χάσει επεισόδια!

Ζωή

Αχ ναι, καλέ! Λοιπόν, που λέτε, κυρία Τούλα μου, τέτοιο πράγμα δεν είχα ξαναδεί ποτέ μου!

Μάνα

Ας φωνάξει κάποιος σιγά – σιγά το ΕΚΑΒ!

Ζωή

Πετάγεται που λέτε, λοιπόν, μπροστά μας ένα τέρας μέχρι εκεί πάνω. Θα 'ταν δε θα 'ταν δυο μέτρα!

Μάνα

Έχω νοικιάσει τη σοφίτα μου στον Κινγκ Κονγκ και δεν το ξέρω;

Στέφανος

Ναι, ναι, μάνα. Έπρεπε να μ' έβλεπες!

Μάνα

Έχεις κάποιο βίντεο στο youporn; Στο ... youtube εννοούσα!

Ζωή

Ο Στεφανάκος, όμως, δε σταματούσε με τίποτα! Εγώ να ουρλιάζω κι εκείνος, εκεί, απτόητος! Όσπου... ώσπου ...

Μάνα

Όσοπου; Λέγε μωρή κι έχω και ζάχαρο!

Ζωή

Όσοπου ο Στεφανάκος φώναξε με δύναμη...

Στέφανος

Βγες γρήγορα έξω, αλλιώς θα χεις να κάνεις μαζί μου!!!

Μάνα

Κάποιος να παραγγείλει κόλλυβα!

Ζωή

Ε, να μη σας τα πολυλογώ! Άνοιξα την πόρτα και τότε ο αρουραίος βγήκε γρήγορα έξω φοβισμένος!

Η μάνα σοκάρεται! Ο Στέφανος γελάει σαν καζό!

3.αρουραίος

Μάνα

Ο ποιος;

Ζωή

Ο αρουραίος καλέ, που βρήκαμε πάνω στη σοφίτα! Αχ, κυρία Τούλα. Δεν το ξέρατε ε; Όμως ο Στεφανάκος μας έσωσε!

Μάνα

Να δούμε εμένα ποιος θα με σώσει...

Στέφανος

Πω πω, μάνα, αισθάνομαι άντρας πια!

Μάνα

Εμ βέβαια. Μετά από τέτοια εμπειρία ...

Η Ζωίτσα κοιτάζει το ρολόι της

Ζωή

Αχ, καλέ, άργησα. Πρέπει να φύγω! Έχω πρόβα με το χορευτικό!

Στέφανος

Να 'ρθω κι εγώ; Ίσως μου 'ρθει έμπνευση και γράψω μερικούς στίχους ακόμη!

Μάνα

Κι εμένα έρχεται το εγκεφαλικό. Δε γράφεις και κάνα επικήδειο;

Ζωή

Αμέ, αμέ! Θα σε γνωρίσω και στις υπόλοιπες κοπέλες!

Μάνα

Ε χάνετε. Πηγαίνετε εσείς, να πάω κι εγώ λίγο στο φαρμακείο να πάρω μία βαζελίνη!

Στέφανος

Τι να την κάνεις τη βαζελίνη;

Μάνα

Θα σου 'λεγα τώρα, αλλά δεν έχεις κόψει την πάνα ακόμη!

Ο Στέφανος πλησιάζει τη μάνα και της λέει εμπιστευτικά

Στέφανος

Εεεε.... μητέρα... μπορείς να αγοράσεις κι ένα κουτί προφυλακτικά;

Μάνα

Γιατί; Έχετε παιδικό πάρτι και θες να φουσκώσεις μπαλκόνια; Βρε άιντε προχωράτε και θα κλείσει το φαρμακείο! Θα αφήσω την πόρτα ανοιχτή γιατί έχει καλάσει.

Και φεύγουν και οι 3 απ τη σκηνή

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων

